

mebens der i Udvalgets Forslag er kommet en ny tredje Factor ind, nemlig Herredsfogderne, og det derhos ikke længere er Sogneforstanderskaberne i deres Heelhed, men kun et af dem valgt Medlem, som skal deeltage i at indsende Indberetningerne. Jeg finder det noget besynderligt, idet der saaledes stilles To mod Een, nemlig to Tiendetagere mod een Tiendehver. Jeg skal vel vogte mig for at sige, hvad jeg haaber heller ikke vil blive Tilfældet, at der i disse Sager vil gjøre sig personlig Interesse gjældende, eller at der vil være Partifshed tilstede paa nogen af Siderne. Men den ærede Ordfører udtalte dog selv, at omendstjundt det efter hans Mening ikke vil blive Tilfældet, var det dog muligt, at den personlige Stilling kunde indvirke Noget paa Ansættelsen, og jeg vil blot bemærke, at hvis det kunde blive Tilfældet, vilde det være meget beklageligt.

Jeg kan, som sagt, ikke stemme for Udvalgets Forslag, som det foreligger, og jeg vil tilraade alle mine Venner eller alle dem, der ønske en Forandring i den bestaaende Tilstand, at stemme imod Udvalgets Forslag, thi da beholder man jo Forslaget i den Skikkelse, hvori det er indbragt af den ærede 1ste Landsthingsmand for 7de Kreds (L. Jensen); jeg skal derfor opfordre de ærede Medlemmer, som kunne slutte sig hertil, til i Forbindelse med mig at stille Endringsforslag til tredje Behandling, med Hensyn til, at der er fremkommet saa stærke Indvendinger imod, at Sogneforstanderskaberne skulle indgive de paagjældende Indberetninger. Det er blevet fremhævet, at Sogneforstanderskaberne i saa Fald skulde holde ekstraordinaire Møder herom, og at der vilde være mange Ulemper forbundne med saadanne Møder osv. ligesom ogsaa at Præstens Stilling vilde blive meget ubehagelig ligeoverfor Sogneforstanderskabet og Menigheden. Alt dette troer jeg imidlertid vilde forebygges, naar det oprindelige Forslag blev ændret saaledes, at Indberetningerne vel, som hidtil, kun bleve afgivne fra to Sider, saaledes at haade Tiendetagere og Tiendehverne derved bleve repræsenterede, men man derhos istedetfor hele Sogneforstanderskabet kun, som af Udvalget foreslaaet, lod en af dem vel valgt Mand afgive disse Indberetninger. Vel slutter jeg mig derhos nærmest til den Me-

ning, at det vilde være rigtigt, om Herredsfogderne udgik og ikke kom til at give Indberetning i disse Sager, men at dette derimod blev Præsterens Sag; men skulde der imidlertid her i Thinget eller fra Ministerens Side være Stemmning for, at man paa Grund af Præsterens Stilling lod deres Indberetninger bortfalde og derimod beholde Herredsfogedernes, da kunde jeg ikke have Noget imod at gaae ind derpaa. Jeg skulde meget ønske, at Thingets Medlemmer vilde udtale sig om dette Punkt, for at man kunde derefter danne sig en Anskuelse om, i hvilken Retning man skulde stille Forslag til 3die Behandling. Jeg maa under alle Omstændigheder udtale, at jeg ikke kan stemme for Udvalgets Forslag; thi jeg anseer dette i Virkeligheden ikke for at være saa godt som det indbragte oprindelige Forslag, hvilket, som sagt, blev vedtaget her i Landsthinget i forrige Samling, og dengang navnlig ved den nuværende ærede Ordførers store Medvirkning og Indflydelse.

Simon: Jeg kan ikke Andet end tiltræde det Forslag, der fra Udvalgets Side er fremkommet til Forandring i de nuværende Bestemmelser om Capitelstartens Ansættelse. Det forekommer mig, at det tidligere Forslag derom, som blev vedtaget her i Thinget i forrige Samling, langtsaa er saa heldigt som det nuværende. Det er allerede ofte nok ubehævet, at der vilde være saamange Misligheder og Banstieligheder ved en Ordning, hvorefter selve Sogneforstanderskaberne skulde gjøre Indberetning om Kornpriserne, at der — saa fremkommer det mig — ikke kan være Tale om Andet end at gaae ind paa Udvalgets Forslag, idet de nævnte Misligheder og Banstieligheder bortfalde, naar man følger Bestemmelserne i dets § 1. Forsaa vidt den ærede sidste Tale meente, at enten Herredsfogderne eller Præsterne burde udgaae, idet Herredsfogderne ogsaa være tiendetagende Medlemmer, da kan jeg ikke give ham Ret heri. Herredsfogden oppebærer jo nemlig ikke Tiende; han har vel en ringe Fordeel af Kornpriserens Størrelse, men den er saa ringe, at der ikke er den ringeste Anledning til at antage, at den skulde kunne indvirke paa hans Angivelser. Det viser sig i